

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ πνευματώδη ποτά ἐν τῷ ἀγγείῳ καθέστηκαν.
Οἱ στρατηγὸι Οὐόλσλευ ἀπαντῶν εἰς πρεσβείαν
τινὰ τῆς Επικρίας τῆς Ἐγκρατείας προσφρω-
νήσασκαν αὐτῷ, εἰπεν ὅτι ἀείποτε προσεπαθῆσε
παντὶ σθένει υἱὸν πείση τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς
αὐτοῦ ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὅτι ἀναγ-
καιοτάτη εἶνε ἡ ἐγκράτεια. Ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ
τοῦ Ἐρυθροῦ ποταμοῦ εἶχεν ἀποφασίσει, καὶ
παρ' αὐτὴν ἔτι τὴν γνωμὴν τῶν ἵστρων, υψη-
μὴ συμπεριλαβῃ μεθ' ἔκυτοῦ πνευματώδη ποτᾶ,
πράγματι δὲ οὐδέποτε στρατιώται προσηνέχθη-
σαν καλλιον ἢ οἱ ἴδιοι του ἐν τῇ δυσχερε-
στάτῃ ἐκείνῃ ἐκστρατείᾳ. Ἐν τῇ Νοτίῳ Α-
φρικῇ ἡ προσωπική του φρουρὰ συνέκειτο ἀπο-
κλειστικῶς ἐξ ἀνθρώπων ἀγνούτων εἰς ἐπι-
ρίας τῆς ἐγκρατείας, οὐδεμία δὲ τῶν ὑπὸ τῶν
ὑπαδῶν τῶν πνευματωδῶν ποτῶν προορίζεισαν
ἀσθενειῶν προσέβαλεν αὐτούς.

Τέλος, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπειθεῖαί την αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ιατρῶν ὅτι ἔπειτε καθάμα τι τούλαχιστον οἰνοπνευματος μεν ὄδατος νὰ παρέχῃ τοῖς στρατιώταις· Οὐόλσλεϋ διεταξεις γὰρ δίδεται αὐτοῖς ὅσον οἶσι τε ὀλιγώτερον, ἢ δὲ τῶν ὄπλιτῶν αὐτοῦ ὑγείᾳ διετηρήθη καλλίστη. Ἐν ἐπιλόγῳ ό στρατηγὸς Οὐόλσλεϋ εἴπειν ὅτι κατ' αὐτὸν ἡ χρῆσις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν εἶνε ἡ μεγίστη πηγὴ τῶν ἐγκλημάτων, τῆς ἐκλύσεως τῆς πειθαρχίας, καὶ ἀλλων δεινῶν μαστιζόντων τοὺς στρατούς.

Ό κ. Gruber άνέλαβες νά έξακριβώσῃ έσχατως ἄν τὰ ἔντομα ἔχωσιν ἀκοήν. Εύρε δὲ ὅτι τὴν αἰσθησιν ταύτην ιδιαζόντως ἀνεπτυγμένην ἔχει ἡ σύλφη (*Blatta germanica*). Τὸ ζῷον τοῦτο ἴστατο αἰφνιδίως ἀμαρτιῶς ἀντήγει φθόγγος βιολίου. Ό κ. Gruber θύηκε οικανάς τοιούτων συλφῶν ἐν ὑχλίνῳ δογείω, καὶ παρήγαγεν ισχυρὸν ἥχον. Αἱ σύλφαι ἐφάνησαν σφρόδρα διαταραχθεῖσαι, τινὲς δὲ κατέπεσον ὡς παραλυθεῖσαι. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ βιολίου ἐπεγήρει εἴς ἀποστάσεως πολλῶν πυδῶν. Οἱ κοχλίαι ήσθάνοντο ἐπίσης τὸν ἥχον, ἀλλ' οἱ μύρμηκες διέμενον ἀπαθέστατοι. Ἐν πλει τοῖς τοιούτοις πειράμασι ὑπολείπεται ἔτι πρὸς καθορισμὸν ἂν τὸ ἔντομον συγκινῆται ὑπὸ ἀληθίους ἀκουστικῆς αἰσθησεως ἢ μόνον ὑπὸ τῶν μηχανικῶν κλονισμῶν τῶν ἐκ τῶν παλμῶν προερχομένων. Ό κ. Gruber κλίνει πρὸς τὴν ποώτην ὑπόθεσιν.

REFINH

Τὰ θαλάσσια λούτσα

Γαλλικὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει ἐπικαιρώς ἀρθρὸν περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν θαλασσίων λου-

τρῶν, ἐξ οὐ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα χάριν τῶν
ἡμετέρων ἀναγνωστῶν :

Τὸ θαλάσσιον λουτρὸν εἶνε ψυχρὸν λουτρὸν
ἰδίας φύσεως ὡφελιμώτατον ὑπὸ ὑδροθεραπευ-
τικὴν ἐποψίν. Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ δύναται νὰ
θεωρηθῇ ὡς δραστηριώτατον μεταλλικὸν ὕδωρ,
δρεσιστικὸν ἀμπ καὶ ἐνδυναμωτικόν. Ἡ διὰ
τοῦ κολυμβήματος κίνησις τοῦ σώματος, ὁ
ζωογόνος τῆς θαλάσσης ἀηρ, καὶ αἱ ἐκ τῆς θέας
αὐτῆς θήικαι συγκινήσεις ἐπιδρῶσι μεγάλως
ἐπὶ τοῦ ὄγκαντισμοῦ.

Ἡ θάλασσα θεωρεῖται δικαίως ὡς ἀντιδραστικὸν κατὰ τῆς καχεζίας. Βελτιοὶ καὶ ἐνισχύει τὴν θεόψιν, ὁ δὲ περιώνυμος Laennec, ἀφ' οὗ ἐμελέτησε τὴν θεραπευτικὴν ἐπιδρασιν τοῦ θαλασσίου ἀέρος ἐπὶ τῶν βρόγχων, δεν ἐδίστασε νῦν θεωρήσῃ τὴν θάλασσαν ὡς ικανὴν νῦν θεραπεύσην καὶ αὐτὴν τὴν ἀδυσώπητον φθίσιν.

Ο θέλων ν' ἀποφύγῃ τὸ βῆγος καὶ τὴν ζά-
λην πρέπει νὰ πέσῃ εἰς τὸ ὄδωρ μὲ τὴν κεφα-
λὴν κάτω καὶ νὰ μὴ μείνῃ ἐν τῇ θαλάσσῃ ὑ-
πέρ τὰ δέκα τὸ πολὺ λεπτά. Τὰ θαλάσσια λου-
τρά εἰναι ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς εὐερεθίστους καὶ
εἰς τοὺς ἔχοντας ζωηρὰν τὴν ἀντίδροξιν τοῦ
αἷματος. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς
τὰς ἐγκύους, εἰς τοὺς ἔχοντας προδιαθέσιν πρὸς
συμφόρησιν, ἀποπληγίαν, σκοτοδινίατιν, ἐσω-
τερικὰς ἀιμορραγίας, εἰς τοὺς πάσχοντας ἀσθ-
μαὶ ἡ ἀλλαγὴ στηθικὰς νόσους, ἀκραν ἀναιμίαν
μετὰ προδιαθέσεων πρὸς συγκοπὴν, πρὸ πάν-
των δὲ καρδιακὰ νοσήματα. Δέον ν' ἀπαγο-
ρεύωνται ἐπίσης τὰ λουτρά εἰς τοὺς πάσχον-
τας ἡ παχύόντας ἥδη τὸ οὖς, ἡ ὁξείας δερμα-
τικὰς νόσους.

Πρέπει νὰ κάμψωσι λουτρὸς τὰ μικρὰ παιδία; Ἐν γένει μέχρις ἐπτὰ ἡ ὄκτω ἑτῶν οὐχί. Ἐν τούτοις τὰ ὀλίγον νευρικὰ νήπια ἐπιτρέπεται νὰ βυθίζωνται ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐνὸς δὲ μόνον λεπτοῦ ἡ ἐμβάσπησις ἀρκεῖ εἰς τριετὲς παιδίον.

Καὶ οἱ γέροντες δέον· γ' ἀπέχωσι τῶν λουτρῶν, διάτι ἐν τῇ προκεχωρημένῃ ἡλικίᾳ πρέπει γ' ἀποφεύγηται πᾶς ζωηός ἔσεθισμός.

Ο Michelet, μετὰ ποιήσεως καὶ λογικῆς πολλῆς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ὥφελείας ἣν παρέχει τὸ θαλάσσιον κλῖμα εἰς τὰ παιδία τῶν πόλεων, ὑποστηρίζει δ' ὅτι πρέπει ν' ἀποσπάσωμεν τὸν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ὄλεθρίας ἔκεινης ατυχεσφαίρας, ν' ἀποδώσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν φύσιν, ὅπως ἀναπνεύσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὴν πνοὴν τῆς θαλάσσης.